

prima instanță, Judecătoria Cimișlia, sediul Central (S. Aramă)
instanța de apel, Curtea de Apel Comrat (Șt. Straciuc, A. Curdov, M. Galupa)

DECIZIE

13 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând recursurile declarate de Vadim Suhov și de reprezentantul acestuia,
avocatul Nicolai Jecov,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Vadim Suhov
împotriva Judecătoriei Comrat cu privire la constatarea încălcării dreptului privind
accesul la informație, obligarea eliberării informației și repararea prejudiciului
moral,

împotriva deciziei din 20 septembrie 2018 a Curții de Apel Comrat prin care
s-a respins apelul declarat de Vadim Suhov și s-a menținut hotărârea din data de
06 martie 2018 a Judecătoriei Cimișlia, sediul Central,

c o n s t a t ă:

La 22 noiembrie 2017, Vadim Suhov a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Judecătoriei Comrat cu privire la constatarea încălcării dreptului privind
accesul la informație, obligarea eliberării informației și repararea prejudiciului
moral.

În motivarea acțiunii, reclamantul Vadim Suhov a indicat că la 24 octombrie
2017 s-a adresat către Judecătoria Comrat cu cerere prin care a solicitat informația
cu privire la faptul dacă la 13 iunie 2014 a avut loc ședința de judecată în cauza
penală de învinuire a lui Oleg Terzi, care a fost programată pentru această dată la
ora 15.00, precum și la ce oră s-a finisat această ședință de judecată și dacă la ea a
participat procurorul Patraman Taras.

Reclamantul a menționat că la 31 octombrie 2017 a recepționat răspunsul
Judecătoriei Comrat, prin care i s-a refuzat în accesul la informația solicitată prin
cererea prealabilă din 24 octombrie 2017, din motiv că nu este parte la proces și nu
are acces la cauza penală de învinuire a lui Oleg Terzi.

Reclamantul Vadim Suhov a invocat că nu a solicitat accesul la materialele
cauzei, informație despre probele administrate sau date cu caracter personal, însă
doar informația cu referire la ședința de judecată din 13 iunie 2014.

Reclamantul a indicat că art. 10 și 56² al Legii privind organizarea judecătorească nr. 514-XIII din 06 iulie 1995, ședințele de judecată sînt publice și orice persoană are dreptul să solicite și să primească informații referitoare la activitatea instanței judecătorești sau la o anumită cauză.

Reclamantul a invocat că prin încălcarea dreptului privind accesul la informație i-a fost cauzat un prejudiciu moral, pe care îl evaluează la suma de 2 000 lei.

Prin urmare, reclamantul Vadim Suhov a solicitat constatarea încălcării dreptului privind accesul la informație, obligarea Judecătoriei Comrat să elibereze informația solicitată și încasarea din contul Judecătoriei Comrat în beneficiul lui a sumei de 2 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral.

Prin încheierea din 24 ianuarie 2018 a Curții de Apel Comrat cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Vadim Suhov împotriva Judecătoriei Comrat cu privire la constatarea încălcării dreptului privind accesul la informație, obligarea eliberării informației și repararea prejudiciului moral a fost strămutată pentru examinare la Judecătoria Cimișlia.

Prin hotărârea din 06 martie 2018 a Judecătoriei Cimișlia s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Vadim Suhov împotriva Judecătoriei Comrat cu privire la încălcarea dreptului la accesul la informației și încasarea prejudiciului moral.

Prin decizia din 20 septembrie 2018 a Curții de Apel Comrat s-a respins apelul declarat de Vadim Suhov și s-a menținut hotărârea din 06 martie 2018 a Judecătoriei Cimișlia.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni, de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs a stabilit că copia deciziei motivate din 20 septembrie 2018 a Curții de Apel Comrat a fost expediată participanților la proces, la data de 16 octombrie 2018, conform informației anexate la materialele cauzei (f.d.116), fiind recepționată la 22 octombrie 2018 de Vadim Suhov, conform trimiterii poștale DS3805083475AS (f.d.117) și de avocatul Nicolai Jecov conform trimiterii poștale DS3805083474AS (f.d.118).

În aceste circumstanțe, instanța de recurs precizează că recursurile au fost declarate de Vadim Suhov la 22 noiembrie 2018 și de Vadim Suhov, reprezentat de avocatul Nicolai Jecov la 14 decembrie 2018, cu respectarea termenului indicat la art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă.

Astfel, la data de 22 noiembrie 2018, Vadim Suhov prin intermediul oficiului poștal a declarat recurs împotriva deciziei din 20 septembrie 2018 a Curții de Apel Comrat, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii din 06 martie 2018 a Judecătoriei Cimișlia și a deciziei din 20 septembrie 2018 a Curții de Apel Comrat, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă integral cererea de chemare în judecată depusă de Vadim Suhov împotriva Judecătoriei Comrat cu privire la constatarea încălcării dreptului privind accesul la informație, obligarea eliberării informației și repararea prejudiciului moral și încasarea sumei de 3 000 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

În motivarea cererii de recurs, recurentul Vadim Suhov a indicat că informația solicitată îi este necesară, întrucât Taras Patraman este martorul contravenției pe care

ar fi comis-o reclamantul, în timpul când Taras Patraman trebuia să se afle în Judecătoria Comrat și să participe la ședința de judecată în cauza penală de învinuire a lui Oleg Terzi.

Recurentul a invocat că instanța care a examinat cauza contravențională intentată pe numele lui Vadim Suhov, i-a respins demersul cu privire la obținerea informației solicitate de la Judecătoria Comrat, menționând că reclamantul poate obține această informație fără concursul instanței de judecată, deoarece ședințele de judecată sunt publice.

Recurentul Vadim Suhov a menționat că instanța de apel greșit a interpretat că informația solicitată face parte din categoria datelor cu caracter personal și nu poate fi eliberată. Mai mult, instanța de apel nu a dat apreciere la toate argumentele indicate în cererea de apel depusă de Vadim Suhov.

Recurentul a indicat că la examinarea pretenției privind repararea prejudiciului moral, instanța urma să rețină că unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, iar compensația trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire.

Astfel, recurentul Vadim Suhov a indicat că prin îngrădirea dreptului accesului la informație i-a fost cauzat un prejudiciu moral, manifestat prin suferințele continue din cauza ilegalității comise în privința lui de către angajații Judecătoriei Comrat, anxietate cauzată de incertitudinea creată, suferințe psihice, stres, afecțiuni sufletească și spirituală.

Prejudiciu moral este în directă legătură cu acțiunea ilegală a angajaților Judecătoriei Comrat, care au acționat vădit ilegal, ignorând dispozițiile legii pentru furnizarea informației solicitate, ce era și este necesară pentru a fi prezentată în judecată în alt dosar cu participarea sa, iar prin refuzul ilegal de a-i prezenta informația solicitată, pârâta a trecut peste limite legale, cauzând-i daune morale irecuperabile.

Recurentul Vadim Suhov a invocat că prejudiciul moral cauzat lui îl estimează la 2 000 de lei, sumă care este mult mai mică decât sumele oferite de CEDO în cauze similare.

La fel, recurentul a specificat că Legea privind accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000 este o lege specială ce apără dreptul fundamental la informația publică și personală, drept prevăzut de Constituția Republicii Moldova și CEDO. Mai mult, prevederile acestei Legi se aplică în mod corespunzător cu Legea nr. 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și alte legi speciale. Prin urmare, în cazul constatării încălcării dreptului la informație în mod obligatoriu se repară și prejudiciul moral cauzat.

Recurentul Vadim Suhov a invocat că în prezentul litigiu a fost reprezentat de avocatul Nicolai Jecov, fiind nevoit să suporte cheltuieli de asistență juridică în mărime de 3 000 de lei.

La data de 14 decembrie 2018, Vadim Suhov, reprezentat de avocatul Nicolai Jecov, prin intermediul oficiului poștal a declarat recurs împotriva deciziei din 20 septembrie 2018 a Curții de Apel Comrat, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii din 06 martie 2018 a Judecătoriei Cimișlia și a deciziei din 20

septembrie 2018 a Curții de Apel Comrat, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă integral cererea de chemare în judecată depusă de Vadim Suhov împotriva Judecătoriei Comrat cu privire la constatarea încălcării dreptului privind accesul la informație, obligarea eliberării informației, încasarea prejudiciului moral în mărime de 2 000 lei și a sumei de 3 000 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

În motivarea cererii de recurs, recurentul Vadim Suhov, reprezentat de avocatul Nicolai Jecov a indicat că instanța de apel nu a interpretat corect prevederile Legii privind accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000 și a Legii privind protecția datelor cu caracter personal nr. 133 din 08 iulie 2011, fapt ce a condiționat atribuirea greșită a informațiilor solicitate de către Vadim Suhov la categoria de informație cu acces limitat.

Recurentul a menționat că refuzul Judecătoriei Comrat de a furniza informația solicitată de Vadim Suhov este ilegal. Ori, reclamantul nu a solicitat accesul la date cu caracter personal al participanților la proces sau informație cu privire la probele existente în dosar, dar a solicitat să fie informat dacă a avut loc ședința de judecată stabilită pentru 13 iunie 2014, la ce ora a început și la ce ora a fost finisată, și dacă la ședință a participat procurorul Taras Patraman.

Recurentul a invocat că informația solicitată este informația publică conform Legii privind organizarea judecătorească nr. 514 din 06 iulie 1995, care prevede că ședințele de judecată sunt publice și orice persoană are dreptul să solicite și să primească informații referitoare la activitatea instanței judecătorești sau la o anumită cauză.

Recurentul Vadim Suhov, reprezentat de avocatul Nicolai Jecov a indicat că informațiile solicitate rămân a fi necesare pentru reclamant deoarece urmează să le prezinte ca probă în instanță, în cadrul altui proces de judecată.

Recurentul a invocat că prin refuzul de a furniza informațiile solicitate Judecătorie Comrat i-a cauzat un prejudiciu moral lui Vadim Suhov, manifestat prin suferințe psihice și stres, pe care îl evaluează la suma de 2 000 de lei

La fel, recurentul a menționat că pentru a-și restabili drepturile încălcate în instanțele de judecată a avut de suportat cheltuieli de asistență juridică în mărime de 3 000 de lei, care urmează a fi încasate de la Judecătorie Comrat.

La data de 21 ianuarie 2019, în adresa intimă Judecătorie Comrat a fost expediată copia recursului declarat de către Vadim Suhov (f.d.145), iar la 22 ianuarie 2019 a fost expediată copia recursului declarat de către Vadim Suhov, reprezentat de avocatul Nicolai Jecov (f.d.163).

La 13 februarie 2019 intimata Judecătorie Comrat a depus referință la cererea de recurs declarată de Vadim Suhov, prin care a solicitat declararea inadmisibilității recursului declarat de Vadim Suhov și menținerea deciziei instanței de apel.

Prin încheierea din 27 februarie 2019 a Curții Supreme de Justiție, recursurile declarate de către Vadim Suhov și de reprezentantul acestuia, avocatul Nicolai Jecov împotriva deciziei din 20 septembrie 2018 a Curții de Apel Comrat, au fost considerate admisibile.

Verificând decizia din 20 septembrie 2018 a Curții de Apel Comrat și, după caz, hotărârea din 06 martie 2018 a Judecătoriei Cimișlia, sediul Central, în limitele controlului de legalitate, în raport cu criticele invocate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că se impune

admiterea recursului și casarea actelor judecătorești contestate, cu dispunerea pronunțării unei noi hotărâri de admitere parțială a acțiunii reclamantului Vadim Suhov, pentru motivele ce succed.

În conformitate art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Articolul 444 din Codul de procedură civilă consemnează că, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Iar, în conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

Colegiul reține că conform art. 10 al Legii privind accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000, persoana are dreptul de a solicita furnizorilor de informații, personal sau prin reprezentanții săi, orice informații aflate în posesia acestora, cu excepțiile stabilite de legislație.

Din materialele cauzei, instanța de recurs relevă că la 24 octombrie 2017 Vadim Suhov s-a adresat către Judecătoria Comrat cu cerere prin care a solicitat informația cu privire la faptul dacă la 13 iunie 2014 a avut loc ședința de judecată în cauza penală de învinuire a lui Oleg Terzi, care a fost programată pentru această dată la ora 15.00, precum și la ce oră s-a finisat această ședință de judecată și dacă la ea a participat procurorul Patraman Taras (f.d.4).

Prin răspunsul din 31 octombrie 2017 a Judecătoriei Comrat, lui Vadim Suhov i s-a refuzat în accesul la informația solicitată prin cererea prealabilă din 24 octombrie 2017, din motiv că nu este parte la proces și nu are acces la cauza penală de învinuire a lui Oleg Terzi (f.d.5).

Conform art. 1 alin. (2) al Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Art. 23 al Legii privind accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000 prevede că în cazul în care persoana care consideră că drepturile sau interesele legitime în ceea ce privește accesul la informație i-au fost lezate, precum și în cazul în care nu este satisfăcută de soluția dată de către conducerea furnizorului de informații sau de către organul ierarhic superior al acestuia, ea poate ataca acțiunile sau inacțiunea furnizorului de informații direct în instanța de contencios administrativ competentă. Sesizarea instanței de judecată se va efectua în termen de o lună de la data primirii răspunsului de la furnizorul de informații sau, în caz dacă nu a primit răspuns, de la data când trebuia să-l primească. Dacă solicitantul de informații a atacat anterior acțiunile furnizorului de informații pe cale extrajudiciară, termenul de o lună curge de la data comunicării răspunsului conducerii furnizorului de informații și/sau organului ierarhic superior al acestuia sau, în caz dacă nu a primit răspuns, de la data când trebuia să-l primească.

Colegiul menționează că Vadim Suhov cu respectarea termenului de 1 lună, prevăzut de art. 23 al Legii privind accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000, la 22 noiembrie 2017, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Judecătoriei Comrat, prin care a solicitat constatarea încălcării dreptului privind accesul la informație, obligarea Judecătoriei Comrat să elibereze informația solicitată și încasarea din contul Judecătoriei Comrat în beneficiul lui Vadim Suhov a sumei de 2 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral (f.d.1-2).

Prin hotărârea din 06 martie 2018 a Judecătoriei Cimișlia s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Vadim Suhov împotriva Judecătoriei Comrat cu privire la încălcarea dreptului la accesul la informației și încasarea prejudiciului moral (f.d.68-69).

Prin decizia din 20 septembrie 2018 a Curții de Apel Comrat s-a respins apelul declarat de Vadim Suhov și s-a menținut hotărârea din 06 martie 2018 a Judecătoriei Cimișlia (f.d.109-115).

În consolidarea soluției, instanțele ierarhic inferioare au indicat că cererile privind accesul la informațiile referitor la dosarele aflate pe rolul instanțelor judecătorești nu intră sub incidența Legii privind accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000, aceste informații fiind susceptibile de furnizare în modul stabilit de legea procesuală care este aplicabilă categoriei respective de cauze, iar informația solicitată de Vadim Suhov este publică și nu necesită a fi furnizată acestuia.

Colegiul conchide că instanțele ierarhic inferioare eronat au interpretat prevederile Legii privind accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000 și greșit au respins acțiunea înaintată de Vadim Suhov.

Instanța de recurs precizează că dreptul de acces liber la informațiile oficiale constituie o varietate specifică a dreptului la petiționare, fapt ce rezultă din dispozițiile art.8 alin.(4) din Legea cu privire la petiționare, care prevede că petițiile (cererile) prin care se solicită o informație oficială se examinează în termenele stabilite în legislația privind accesul la informație.

Conform art. 34 alin. (1-2) al Constituției Republicii Moldova, dreptul persoanei de a avea acces la orice informație de interes public nu poate fi îngrădit. Autoritățile publice, potrivit competențelor ce le revin, sunt obligate să asigure informarea corectă a cetățenilor asupra treburilor publice și asupra problemelor de interes personal.

Art. 4 al Legii privind accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000 prevede că oricine, în condițiile prezentei legi, are dreptul de a căuta, de a primi și de a face cunoscute informațiile oficiale.

Conform art. 5 al Legii menționate supra, subiecți ai prezentei legi sînt furnizorul de informații și solicitantul informației. Furnizori de informații, adică posesori ai informațiilor oficiale, obligați să le furnizeze solicitanților în condițiile prezentei legi, sînt: a) autoritățile publice centrale și locale - autoritățile administrației de stat, prevăzute în Constituția Republicii Moldova și anume: Parlamentul, Președintele Republicii Moldova, Guvernul, administrația publică, autoritatea judecătorească; instituțiile publice centrale și locale - organizațiile fondate de către stat în persoana autorităților publice și finanțate de la bugetul de stat, care au ca scop efectuarea atribuțiilor de administrare, social-culturale și altor atribuții cu caracter necomercial; persoanele fizice și juridice care, în baza legii sau

a contractului cu autoritatea publică ori instituția publică, sînt abilitate cu gestionarea unor servicii publice și culeg, selectează, posedă, păstrează, dispun de informații oficiale. Pot solicita informații oficiale, în condițiile prezentei legi: a) orice cetățean al Republicii Moldova; b) cetățenii altor state, care au domiciliul sau reședința pe teritoriul Republicii Moldova; c) apatrizii stabiliți cu domiciliul sau cu reședința pe teritoriul Republicii Moldova.

Instanța de recurs precizează că pentru a dispune de legitimare procesuală activă sau pasivă, potențialii solicitanți și furnizori de informații trebuie să se regăsească într-una din categoriile de subiecte ale legii, prevăzute de art.5 din Legea privind accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000.

Astfel, în litigiul dedus judecării reclamantul Vadim Suhov are calitatea de solicitant de informații, iar pîrîta Judecătoria Comrat, face parte din autoritatea judecătorească și respectiv are calitatea de furnizor de informație, din categoria furnizorilor de informații oficiale indicați la art. 5 alin. (3) lit. a) al Legii menționate supra.

Ori, conform art. 115 alin. (1) al Constituției Republicii Moldova, justiția se înfăptuiește prin Curtea Supremă de Justiție, prin curțile de apel și prin judecătorii.

Colegiul apreciază ca neîntemeiate concluziile instanțelor ierarhic inferioare precum că cererile privind accesul la informațiile referitor la dosarele aflate pe rolul instanțelor judecătorești nu intră sub incidența Legii privind accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000.

Astfel, conform art. 6 alin. (1) al Legii privind accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000, în sensul prezentei legi, informații oficiale sînt considerate toate informațiile aflate în posesia și la dispoziția furnizorilor de informații, care au fost elaborate, selectate, prelucrate, sistematizate și/sau adoptate de organe ori persoane oficiale sau puse la dispoziția lor în condițiile legii de către alți subiecți de drept.

În aceste circumstanțe, instanța de recurs indică că este susceptibilă de a fi furnizată orice informație oficială aflată în posesia și la dispoziția furnizorului de informații, indiferent de proveniența informației și forma în care se păstrează aceasta.

În litigiul dedus judecării, Colegiul reiterează că Vadim Suhov prin cererea din 24 octombrie 2017 a solicitat Judecătoriei Comrat eliberarea informației cu privire la ședința de judecată în cauza penală de învinuire a lui Oleg Terzi din 13 iunie 2014, informație care se află în posesia Judecătoriei Comrat.

Respectiv, Colegiul relevă că informația solicitată de Vadim Suhov se afla în posesia și la dispoziția furnizorului de informații, Judecătoria Comrat care era obligată să furnizeze informația solicitată.

Or, conform art. 11 alin. (1) al Legii privind accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000, furnizorul de informații, în conformitate cu competențele care îi revin, este obligat să asigure informarea activă, corectă și la timp a cetățenilor asupra chestiunilor de interes public și asupra problemelor de interes personal și să garanteze liberul acces la informație.

Colegiul precizează că instanțele ierarhic inferioare eronat au interpretat că informația solicitată de Vadim Suhov reprezintă informație cu accesibilitate limitată, deoarece este o informație cu caracter personal.

Conform art. 7 alin. (1) al Legii privind accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000, exercitarea dreptului de acces la informație poate fi supusă doar restricțiilor reglementate prin lege organică și care corespund necesităților: respectării drepturilor și reputației altei persoane și protecției securității naționale, ordinii publice, ocrotirii sănătății sau protecției moralei societății.

Art. 7 alin. (2) lit. c) al Legii precitate prevede că în conformitate cu alineatul (1) al prezentului articol, accesul la informațiile oficiale nu poate fi îngăduit, cu excepția informațiilor cu caracter personal, a căror divulgare este considerată drept o imixtiune în viața privată a persoanei, protejată de legislația privind protecția datelor cu caracter personal.

Instanța de recurs menționează că limitarea accesului la informațiile oficiale constituie o derogare cu totul excepțională de la principiul liberului acces la categoria respectivă de informații.

Reieșind din prevederile art.7 al Legii privind accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000, coraborate cu prevederile art.54 din Constituția R. Moldova și art.10 paragraful 2 din Convenție, restrângerea dreptului de acces liber la informațiile oficiale poate avea loc doar dacă sînt întrunite următoarele exigențe în privința acestei restrîngerii, exigențe care s-au cristalizat și constituit într-o constantă cu reflectare juridică internă și internațională, denumită regula „triplului test”: limitarea este prevăzută de lege, protejează un interes legitim și este necesară într-o societate democratică.

În prezenta cauză civilă, instanța de recurs reține că informația solicitată de Vadim Suhov, și anume informația cu privire la faptul dacă la 13 iunie 2014 a avut loc ședința de judecată în cauza penală de învinuire a lui Oleg Terzi, care a fost programată pentru această dată la ora 15.00, precum și la ce oră s-a finisat această ședință de judecată și dacă la ea a participat procurorul Patraman Taras nu este limitată printr-o lege, nu protejează un interes legitim și nu este necesară într-o societate democratică.

Mai mult, conform art. 56² alin. (2) al Legii privind organizarea judecătorească nr. 514 din 06 iulie 1995, orice persoană are dreptul să solicite și să primească informații referitoare la activitatea instanței judecătorești sau la o anumită cauză. Informația se acordă în forma solicitată: telefon, fax, poștă, poștă electronică, precum și în alte forme de furnizare a informației, cu respectarea normelor privind protecția datelor cu caracter personal și privind confidențialitatea procesului.

Astfel, contrar celor reținute de instanțele ierarhic inferioare, Judecătoria Comrat era obligată să-i furnizeze lui Vadim Suhov informația solicitată nu doar în baza Legii privind accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000, dar și în temeiul principiului transparenței activității instanței judecătorești, reglementat de art. 56² al Legii privind organizarea judecătorească nr. 514 din 06 iulie 1995.

Totodată, Colegiul indică că instanțele ierarhic inferioare eronat au interpretat că Vadim Suhov prin cererea din 24 octombrie 2017 a solicitat accesul la dosarul penal de învinuire a lui Oleg Terzi, ori acesta a solicitat doar date despre desfășurarea ședinței de judecată din cadrul acestei cauze penale și participarea la examinarea acesteia a procurorului Patarman Taras.

Respectiv, instanțele ierarhic inferioare la soluționarea litigiului nu urmau a aplica punctul 220 al Instrucțiunii referitor la activitatea de evidență și documentare

procesuală în judecătoria și curțile de apel, aprobată prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 142/4 din 04 februarie 2014, care reglementează accesul la dosarele primite de către instanța de judecată.

Instanța de recurs relevă că reieșind din prevederile art.7 alin.(4) al Legii privind accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000, furnizorul de informații trebuie să probeze în instanța de judecată întrunirea elementelor enunțate în privința restricției aplicate. Dacă furnizorul nu justifică toate elementele sau instanța de judecată consideră că argumentele invocate sunt neconvingătoare ori impertinente, furnizorul va fi obligat de a elibera informația.

În litigiul dedus judecătii, Judecătoria Comrat nu a probat întrunirea exigențelor în privința restrîngerii dreptului la informație a lui Vadim Suhov, respectiv urmează să elibereze informația solicitată de reclamant prin cererea din 24 octombrie 2017.

De asemenea, conform art. 8 alin. (1) al Legii privind accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000, informația cu caracter personal face parte din categoria informației oficiale cu accesibilitate limitată și constă din date referitoare la o persoană fizică identificată sau identificabilă, a căror dezvăluire ar constitui o violare a vieții private, intime și familiale.

Instanța de recurs invocă că pentru ca informația să fie considerată cu caracter personal, este necesar ca informația să se refere la o persoană privată. Astfel, este exclusă din acest criteriu informația despre activitatea publică a persoanelor fizice și activitate care nu se încadrează în noțiunea de „viață privată”. Totodată, reieșind din raționamentul CEDO, persoanele „publice” trebuie să accepte ingerințe în viața lor privată în mai mare măsură decît persoanele obișnuite.

Astfel, informațiile cu caracter personal ale unui funcționar public, altele decît cele ce se referă la datele de identificare, pot deveni informații de interes public în măsura în care afectează capacitatea de exercitare a funcției publice de către funcționarul respectiv.

Colegiul reiterează că Vadim Suhov a solicitat informația cu privire la participarea lui Taras Patarman, în calitate de procuror, la ședința de judecată în cauza penală de învinuire a lui Oleg Terzi din 13 iunie 2014.

Iar, conform art. 2 al Legii cu privire la Procuratură nr. 3 din 25 februarie 2016, procurorul este persoana cu funcție de demnitate publică care exercită atribuțiile Procuraturii, prevăzute de Constituție, de prezenta lege, de alte acte legislative și de tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, și este numit în această funcție în modul prevăzut de prezenta lege.

Reieșind din raționamentele expuse supra, Colegiul conchide că instanțele ierarhic inferioare eronat au indicat că participarea lui Taras Patarman, în calitate de procuror în cadrul unei ședințe de judecată, constituie informație cu caracter personal.

La fel, Colegiul menționează că instanțele ierarhic inferioare greșit au indicat că informația solicitată de Vadim Suhov este publică și nu necesită a fi furnizată acestuia.

Ori, se consideră ilegal refuzul de a furniza informația pe motiv că aceasta este disponibilă în mod public, adică informația a fost deja publicată.

Din aceste considerente urmează a fi admisă cererea de chemare în judecată depusă de Vadim Suhov împotriva Judecătorei Comrat cu privire la constatarea încălcării dreptului privind accesul la informație și obligarea eliberării informației.

Cu referire la pretenția înaintată de Vadim Suhov privitor la repararea prejudiciului moral, instanța de recurs reține următoarele.

Conform art. 24 al Legii privind accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000, în funcție de gravitatea efectelor pe care le-a avut refuzul nelegitim al funcționarului public, responsabil pentru furnizarea informațiilor oficiale, de a asigura accesul la informația solicitată, instanța de judecată decide aplicarea unor sancțiuni în conformitate cu legislația, repararea prejudiciului cauzat prin refuzul nelegitim de a furniza informații sau prin alte acțiuni ce prejudiciază dreptul de acces la informații, precum și satisfacerea neîntârziată a cererii solicitantului.

Art. 1422 alin. (1-2) Cod civil, în vigoare la data adresării în instanța de judecată a lui Vadim Suhov, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferințe psihice sau fizice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin echivalent bănesc. Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial.

Conform art. 1423 Cod civil, în vigoare la data adresării în instanța de judecată a lui Vadim Suhov, mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

Astfel, instanța de recurs conchide că constatarea încălcării de către Judecătoria Comrat a dreptului a lui Vadim Suhov privind accesul la informație prin nefurnizarea informației solicitate de Vadim Suhov prin cererea din 24 octombrie 2017 și obligarea Judecătorei Comrat să elibereze lui Vadim Suhov informația solicitată prin cererea din 24 octombrie 2017, reprezintă deja în sine o satisfacție echitabilă pentru reclamant.

La acest capitol, se va reține faptul că prin jurisprudența CtEDO s-a stabilit că există situații când Curtea acordă părții lezate o satisfacție echitabilă în sensul art. 41 din Convenție, exprimată prin însăși constatarea pe care ea o face referitor la încălcarea unui asemenea drept, într-o astfel de ipoteză repararea este pur morală, fără a mai dispune plata vreunei despăgubiri bănești. În susținerea opiniei enunțate, Colegiul civil și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 20 aprilie 2004 în cauza Amihalachioaie împotriva Republicii Moldova.

Cu referire la cerința privind încasarea sumei de 3 000 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, instanța de recurs reține următoarele.

În conformitate cu art. 96 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut

cîștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile.

Instanța de recurs indică că prin recursul declarat de Vadim Suhov la data de 22 noiembrie 2018 și la data de 14 decembrie 2018, de către Vadim Suhov, reprezentat de avocatul Nicolai Jecov, recurentul a solicitat încasarea sumei de 3 000 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată (f.d.135-142, 159-161).

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, judecînd recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărîrii atacate, fără a administra noi dovezi.

Instanța de recurs precizează că Vadim Suhov nici în cererea de chemare în judecată (f.d.1-2), nici în cererea de apel (f.d.66) nu a înaintat cerință privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică, înaintînd această cerință doar în instanța de recurs.

Colegiul relevă că din cerința înaintată de Vadim Suhov, nu poate stabili cu certitudine dacă cheltuielile de judecată solicitate sunt doar pentru reprezentarea de către avocatul Nicolae Jecov în instanța de recurs sau și în instanța de apel.

Astfel, fiind o cerință nouă, înaintată doar în instanța de recurs, Colegiul invocă că în temeiul limitelor judecării recursului, cerința lui Vadim Suhov privind încasarea nu poate constitui obiectul prezentului recurs.

Totodată, acest fapt nu-l privează pe Vadim Suhov de dreptul a se adresa cu o acțiune separată de încasare a cheltuielilor de judecată suportate în prezentul litigiu, în procedura contencioasă generală, cu respectarea prevederilor art.166-167 Cod de procedură civilă.

Conform justificărilor expuse supra, instanța de recurs învederează jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care statuează că, întinderea motivării depinde de diversitatea mijloacelor pe care o parte le poate ridica în instanță, precum și de prevederile legale, de obiceiuri, de principiile doctrinale și de practicile diferite privind prezentarea și redactarea sentințelor și hotărîrilor în diferite state (Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, paragraful 29; Van den Hurk împotriva Olandei din 19 aprilie 1994, paragraful 61), iar pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce i-au fost prezentate (Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, paragraful 29; Helle împotriva Finlandei din data de 19 februarie 1997, paragraful 60).

La capitolul legalității hotărîrilor instanței de judecată, jurisprudența CtEDO în repetate rânduri a statuat necesitatea motivării hotărîrilor instanței, unde funcția unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Dreptul de a fi auzit include nu doar posibilitatea de a aduce argumente instanței, dar de asemenea o obligație corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse. CtEDO a menționat că, este motivată în mod corespunzător o decizie care permite părților să facă uz efectiv de dreptul lor de a face apel (Hirvisaari împotriva Finlandei).

Ca urmare a celor reținute supra, în sensul art. 6 alin. (1) al CEDO, instanța de recurs ține să menționeze că, instanțele de judecată, trebuie, să indice cu suficientă claritate motivele pe care-și întemeiază hotărârile, iar avînd în vedere caracterul

determinant al concluziilor sale, să prezinte noțiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse aprecierii. De asemenea, noțiunea de proces echitabil impune ca instanța de judecată să nu-și motiveze doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esențiale care-i sunt supuse aprecierii și să nu se rezume doar la probarea concluziilor unei părți.

Având în vedere problemele de drept ridicate în speță, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursurile declarate de Vadim Suhov și de reprezentantul acestuia, avocatul Nicolai Jecov și de a casa decizia din 20 septembrie 2018 a Curții de Apel Comrat și hotărârea din 06 martie 2018 a Judecătoriei Cimișlia, sediul Central, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere parțială a acțiunii.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b), art. 445 alin. (2)-(3) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admit recursurile declarate de Vadim Suhov și de reprezentantul acestuia, avocatul Nicolai Jecov.

Se casează integral decizia din 20 septembrie 2018 a Curții de Apel Comrat și hotărârea din 06 martie 2018 a Judecătoriei Cimișlia, sediul Central și se pronunță o hotărâre nouă, după cum urmează:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de Vadim Suhov împotriva Judecătoriei Comrat cu privire la constatarea încălcării dreptului privind accesul la informație, obligarea eliberării informației și repararea prejudiciului moral.

Se constată încălcarea de către Judecătoria Comrat a dreptului a lui Vadim Suhov privind accesul la informație prin nefurnizarea informației solicitate de Vadim Suhov prin cererea din 24 octombrie 2017.

Se obligă Judecătoria Comrat să elibereze lui Vadim Suhov informația solicitată prin cererea din 24 octombrie 2017.

În rest, se respinge cererea de chemare în judecată depusă de Vadim Suhov împotriva Judecătoriei Comrat cu privire la repararea prejudiciului moral.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Valeriu Doagă

Tamara Chișca-Doneva

Victor Burduh

Nina Vascan